

רשות המבחן והגבייה
לשכת החוצאה לפועל תל
העתק

27/02/2012
די אדר תשע"ב

מספר תיק : 01-46246-11-7
נומרוטר : 114199527 ט
החייב : 1 - אלבו אורנה
ת.ז. : 059625376

החלטת רשמי שפוט החוצאה לפועל תל אביב
שרון הינדח

27/02/2012 **ניתנה ביום:** **27/02/2012** **בקשת חרשם מתאריך:**
הוחלט: מאושר **החלטת ראש הוועלילפ ללא בקשה**
בעניין סעד: החלטת ראש הוועלילפ ללא בקשה

החלטה

1. בפני בקשת החייבת בטענת "פרעתי".
2. הצדדים חלוקים בשאלת הבטחה של החייבת בחוב בתיק החוצאה לפועל. החייבת סבורה כי פרעה החוב בתואם לחסכמה אליה הגיעה עם הזוכה ומאידך כופר הזוכה בחסכמה.
3. תיק הוצאה לפועל זה ראשיתו בתיק שנפתח בלשכת החוצאה לפועל בירושלים, לביצוע פסק דין שאישר פסק בורר, שמספרו 0326573013.
בפסק הבורר חויבה החייבת לשלם לזוכה סך של 43,540 ש"ח.
טענות החייבת בתמצית:
4. בטרם אפרט את עיקרי המחלוקת בין הצדדים, אציין כי החייבת תרחה ופירטה טענותיה תוך הטחת האשמות והכפשות אישיות כנגד הזוכה, אשר לא מצאתי בינן ובין המחלוקת קשר כלשהו. המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב שאלת תשלום החוב על ידי החייבת על פי הסכם הנסען על ידה, ועל כן אתייחס בחלטתי אך ורק לטענות הנוגעות לעניין שבמחלוקת.
5. לטענת החייבת עם פתיחת תיק החוצאה לפועל, קיבל הזוכה מדי חודש 1,000 ש"ח.
6. ביום 22.6.05 הגיעה להסכם עם הזוכה שתעביר לו חלק מכספי

הפענויים של **לדיה אולט** טקקה לכספים לצרכי טיפולים פסיכולוגיים ולא **הענידה אותם** לדי הווכה. (להלן: "ההסכם הראשון").

תשלומים אלה לא **זוהו** להוצאה לפועל, וביום 21.2.06 הורח רשם ההוצאה לפועל **זוכה** לדווח אודות התקבולים שקיבל בייכ הווכה, דיווח על **תשלומים בסך 6,600 ש"ח** ולאחר שהרשם קבע שדיווחו נלקח **בחסר, דיווח** כי קיבל לדיווי רק 4,800 ש"ח.

7. ביום 22.8.06 הגישו **הבדדים** להסכם נוסף לפי החייבת לשלם 60 תשלומים של **1,000 ש"ח** כ"א (להלן: "ההסכם השני").

החייבת שילמה **8,000 ש"ח** מיום 1.9.06 ועד אפריל 2007.

8. בחודש אפריל 2007 **ענת נמכרה** דירתה בכינוס נכסים, ראתה החייבת כי סך של **36,000 ש"ח** צפוי להיות מועבר לזוכה ומיחרח לצור קשר עם **אבי הווכה** שהיה בא כוחו והציעה לסגור את התיק תמורת **תשלום מוגזן** ונך שזיאה מבחירה שחכספים יועברו מיגורת מכר **הזיאה**.

אבי הווכה תסכים **שענת נמכרה** של 40,000 ש"ח במזומן, ייסגר תיק ההוצאה לפועל **(להלן: "ההסכם השלישי")**.

ביום 19.4.07 **הועבר לבייכ הווכה** דרך לשכת ההוצאה לפועל סך של **36,250 ש"ח**.

ביום 28.6.07 שילמה **החייבת** לזוכה 1,000 ש"ח במזומן.

ביום 28.7.07 שילמה החייבת לזוכה 1,000 ש"ח במזומן.

ביום 28.7.07 **זוהו לזוכה 500 ש"ח** במזומן **הוד** 3 שיקים **הוד** 500 ש"ח כל אחד למרתן **סופי** של החוב.

9. בשנת 2011, ארבע שנים ממועד פירען החוב, **שילמה** החייבת כי הווכה החל לפעול ומנסה לזיפרע שוב **אותו החוב** ששולם לו במלואו ונך ניצול לרעה של חליכי ההוצאה לפועל.

החייבת שפרעה את חובותיה עד בשנת 2007 **סברה** לטעמה שהתיק נסגר כפי שחתייב בייכ הווכה.

לדידה של החייבת, הפסקת הפעילות בתיק **במשך** למעלה מ- 4 שנים מלמדת כאלף עדים על ידיעתו של **הזוכה** כי מלא החוב נפרע וממילא שזוי ניכר זה חוכר על פי **הפסיקה** כטעם לקבלת טענת הפרעוני.

10. לטענת החייבת על הזוכה לחזור לו סך של **12,278 ש"ח** ששולמו ביתר.

11. עוד טוענת החייבת כי עיון בהליכים ובדיווחים שנמסרו מגלים מתודלים חמורים של הזוכה כגון **שהזוכה** ובא כוחו לא דאגו לדווח לתיק ההוצאה לפועל אודות **תקבולים** שקיבלו וגם לאחר החלטה של רשם ההוצאה לפועל בענין זה **המשיכו** לעשות כרצונם והמשיכו שלא לדווח על תקבולים ולכן **סברה** החייבת כי יש לשלול מבייכ הווכה את שכר הטרחה **שנמסר** לו בניק ההוצאה לפועל ולהפחיתו מהחוב.

טענת הווכה.

12. הזוכה מכחיש את כל טענות החייבת וטוען כי לא ראה מעולם את הסכמי הפרדה שהחייבת צירפה וטוענת שהגיעה אליהם עם אביו. עוד טוען הזוכה כי אביו נפטר ולכן לא ניתן לברר את העניין עמו.
13. לטענת הזוכה, גם לנישונה, החייבת לא עמדו בחסכם השני. הזוכה מפנה לטעניו 5 לחסכם שם כתוב במפורש שאם לא יושלמו שני תשלומים הזוכה רשאי להמשיך בהליכים.
- הצגת החייבת ששילמה במשך 8 חודשים 1,000 ש"ח לחודש לא נתמכה בראיות.
14. בנוסף, סבר הזוכה כי החייבת טענה את רשם ההוצאה לפועל וטוען כי התשלום של 36,270 ש"ח התקבל ממימוש עיקול כעבור 8 חודשים מהחסכם ולא כטענת החייבת.
15. הזוכה טוען כי החייבת לא צירפה תדפיסי חשבון בנק ולא צירפה שום מסמך שמעיד על פירעון החוב.
16. הזוכה מסכים להקטין החוב בסך של 1,500 ש"ח בגין 3 שיקים.

דיון:

17. שתי טענות עיקריות עלות מבקשת החייבת:

האחת - פירעון החוב בתשלום על פי הסכמי הפרדה.
השנייה - שיהיו בקיטות הליכי ההוצאה לפועל כמעיד על פירעון החוב.

הודאת סעיף 19 לחוק, הוא כי על חייב להגיש תצהיר או שאינו חייב למלא אחר הודאות פסק הדין או מקצונו מטל נטל השכנוע להוכיח טענותיו. נטל זה קבוע ואינו עובר לעולם אל הזוכה ואם סוף הדיון נשאר ספק באשר לביצוע של פסק הדין מוסקים כנגד החייב מכיוון שלא עלה בידו להרים את נטל השכנוע.

ראו: דוד בר אופיר, הוצאה לפועל הליכים והלכות, מהדורה שביעית, עמ' 269.

19. בבקשה שבפניי טוענת החייבת לקיומם של שלושה הסכמי פרדה בגין החוב בתיק ההוצאה לפועל, אליהם הגיעה עם אביו הזוכה, שייצגו בתיק ההוצאה לפועל.

הזוכה טוען כי מעולם לא ראה את הסכמי הפרדה שהחייבת צירפה והוא מתכחש להם.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הזוכה יוצג בתיק ההוצאה לפועל על ידי אביו. בנושיות אלה, הסכמים אליהם הגיעה הזוכה עם אביו של הזוכה, כמוהם כהסכמים אליהם הגיעה עם הזוכה עצמו. הזוכה מחויב להסכים אלה מבחינת השליחות בינו ובין אביו ששימש בא כוחו, ואין הוא יכול להתכחש להסכמים אלה.

20. הטענה כי אביו של הזוכה נפטר ומטעם זה לא ניתן לברר איתו את העניין, אינה רלבנטית שכן על קיומם של הסכמים ניתן ללמוד מעצם העובדה שהחייבת צירפה אותם כחלק מבקשתה לקיומם לא נסתר על ידי הזוכה.

יותר מכן, עיון בתיק והוצאה לפועל שהתגול בלשכת החוצאה לפועל בירושלים מלמד כי ביכ הזוכה הגיש לתיק החוצאה לפועל הן את החסכס הראשון והן את החסכס השני לצורך אישורם על ידי רשם החוצאה לפועל. אי לכך קיומם של החסכים אלה מוכח גם מתיק והוצאה לפועל.

באשר להסכס השלישי, צירפה החייבת מכתב החתום על ידי ביכ הזוכה המפרט את גוד החסכמה. מכתב זה חוגש לתיק החוצאה לפועל מסי 2002520058 הוא תיק המשכנתא. עיון בתיק המשכנתא, מלמד כי אכן הודעה זו סרוקה בו ועל כן אין ספק גם בקיומו של החסכס השלישי.

21. עיון בטענות החייבת עצמה מלמד כי גם לשיטתה, לא מילאה אחר אף אחד מהחסכים באופן מוחלט.

מבקשת החייבת עולה כי הפסיקה לשלם התשלומים על מי החסכס הראשון, ולגבי החסכס השני טוענת החייבת כי שילמה 8,000 ש"ח מתוך 60,000 ש"ח שהייתה אמורה לשלם.

עולה מבקשת החייבת כי היא סבורה שהיה על הזוכה לוותרחב בסכומים ששילמה טרם החסכס השלישי, כתשלום על חשבון החסכס השלישי.

עמדה זו של החייבת אינה מתקבלת על דעתי. סבורני כי לו רצו הנדדים להתחשב בתשלומים ששולמו בעבר, במסגרת החסכס חדש אליו הגיעו היו כותבים זאת בצורה מפורשת. החסכים עליהם מסתמכת החייבת אינם מעידים על טענה זו ולא צורפה כל ראיה אחרת להוכחת הטענה. יותר מכן, טענה זו אינה מתיישבת עם החיגיון הסביר ולפיכך הסדר חוב צופה פני עתיד ומתייחס ליתרת החוב כפי שהיא באותו רגע.

בנסיבות אלה, הוחשבות בסכומים ששילמה החייבת קודם לחסכס השלישי, תהיה רלבנטית רק במקרה שונדחה טענתה בדבר קיום החסכס השלישי ותדחה הבקשה בטענת "פרעתי" ואזי על מנת להעמיד את יתרת החוב על זיקקה, יחזיק מקום לבחון כל תשלום ותשלום גם אלה הקודמים לחסכס השלישי, בהנחה שהוכח על ידי החייבת על מנת לוודא שיתרת החוב בתיק מדויקת.

בטרם בווינת האמור ולאור הטענה בדבר החסכס שלישי שביצעה פוטר את החייבת מתשלום החוב, סבורני כי יש לבחון ראשית טענה זו.

22. בבקשתה טענה החייבת כי הוסכם בהסכס השלישי שתמורת תשלום של 40,000 ש"ח ייסגר תיק החוצאה לפועל.

מחמכתב שצירפה כראיה להסכס השלישי, מיום 12.12.06, עולה כי הסכמת ביכ הזוכה הייתה שתמורת תשלום של 35,000 ש"ח יעכב את הליכי החוצאה לפועל ולאחר שישולם סך של 10,000 ש"ח בתשלומים של 500 ש"ח כל תשלום, יסגור את תיק החוצאה לפועל.

23. אין חולק כי ביום 19.4.07 זוכה תיק החוצאה לפועל בסך של 36,270 ש"ח.

הזוכה מכחיש כי מדובר בתשלום מניק המשכנתא של החייבת וטוען כי מדובר בכספים מעיקול צד ג'.

מעיון בתיק החוצאה לפועל לא מצאתי כי הותבק ממוש של עיקול צד ג' במועד הסמוך להעברת הכספים ולפיכך נראה כי

טענת הווכח אינה אלא השערה.

מגוד, מהחלטה שצירפה החייבת מתיק המשכנתא, נראה כי קיימת התייחסות של הרשות לרצונה של החייבת להסדיר הוכח ולעניין חלוקת כספים באופן התומך בטענת החייבת כי מקור הכספים הינו מתיק המשכנתא ולא מעיקול צד ג'.

לפיכך, ולאוור האמור בהסכמת בייכ הווכח לקבלת תשלום של 35,000 ש"ח, שוכנעתי כי התשלום בסך 36,270 ש"ח הינו על חשבון החסכם השלישי כאשר הפער נובע ככל הנראה מהפרשי הצמודה וריבית.

24. באשר לטענת החייבת לגבי תשלומים נוספים ששילמה על פי החסכם השלישי.

החייבת טוענת לתשלום של 1,000 ש"ח ביום 28.6.07 ועוד 1,000 ש"ח ביום 28.7.07.

לרוכחת התשלומים צירפה החייבת דפי חשבון בנק. לא ניתן לקבל את דפי חשבון הבנק כרוכחה לתשלום משום שלא ניתן ללמוד מחיוב בחשבון הבנק דווקא על תשלום לזכות ולא צורפה ראייה נוספת שתקשור בינם התיובים לבין הווכח. לפיכך ביצוע שני התשלומים בסך 1,000 ש"ח כל אחד, לא הוכח.

25. טענה נוספת של החייבת היא כי שילמה 500 ש"ח במזומן ועוד 3 שיקים בסך של 500 ש"ח כל אחד.

החייבת לא צירפה ראייה לתשלום 500 ש"ח במזומן ולפיכך התשלום לא הוכח.

לגבי 3 השיקים בסך 500 ש"ח כל אחד, צירפה החייבת צילום של השיקים. בנוסף צירפה החייבת תמליל שיחה עם הווכח בו הוא מאשר קבלת כספים ובחקירת שהתקיימה לזכות בדיון אישר קבלת 1,500 ש"ח.

לפיכך, ניתן לומר כי הוכח תשלום של 1,500 ש"ח ב- 3 תשלומים מיום 28.9.07, 28.10.07 ו- 28.11.07.

סיכומו של דבר עולה כי החייבת החסירה 17 תשלומים בסך 500 ש"ח כל אחד ובסה"כ לא קיימה התחייבותה לשלם 8,500 ש"ח על פי החסכם השלישי.

סה"כ:

25. אין חולק כי הווכח לא נקט בהליכי הוצאה לפועל מצד החייבת מיום 5.6.06 ועד ליום 24.6.10 עת ביקש להטיל על החייבת הגבלות במסגרת תיק החוצאה לפועל שהתנהל בלשכת החוצאה לפועל בירושלים.

26. כאמור, גישת הפסיקה היא כי הנטל להוכיח את טענת הפרעון מוטל על החייב. אולם עוד נקבע כי עצם שהחייב הליכי הוצאה לפועל, פרק זמן ממושך, ללא הסבר לך, עשוי להעביר את הנטל לזוכה להראות שהחייב לא הופטר מחובו. מבטיבות אלה הנטל העובר לזוכה הוא הנטל המשני, אולם, כאמור, הנטל העיקרי תמיד מוטל על החייב להוכיח שהופטר משהו.

ראו: דוד בר אופיר, הוצאה לפועל הליכים והלכות, מהדורה שבעית, עמ' 269.

מסמך 1141995270 תיק 7-11-46246-01 תאריך 27/02/2012

27. לטענת החייבת הימנעות הזוכה מנקיטת הליכים במשך 4 שנים, מעידה על ידיעתו כי החוב נפרע ומקימה כנגדו טענת שיהוי המזדיקה קבלת טענת היפרענות.

לא מצאתי בטענת הזוכה הסבר כלשהו מדוע המתין 4 שנים בלי לנקוט בהליכים כנגד החייבת לבניית החוב.

28. הסתמכות החייבת על ההסכם השלישי ביחד עם העובדה כי לא שילמה את כל התשלומים על פי ההסכם השלישי, מובילה למסקנה כי בסופו של יום החייבת לא מילאה התחייבותה באופן הפטר אותה מחוב.

יחד עם זאת, העובדה כי הזוכה לא נקט בהליכים במשך 4 שנים ללא כל הסבר לכך, מחזקת את טענתה של החייבת בדבר עצם קיומו של ההסכם השלישי ועל כן נשאלת השאלה האם כיום, לאחר שלא ננקטו נגדה הליכים במשך ארבע שנים יש לחייבה במלא סכום החוב כפי שהיא בתיק התוצאה לפועל.

29. אכן הפסיקה שומרת על הצורך בקיומו של פסק דין במועדים הקבועים בו ובלא אחרון, שאחרת נמצאו מחטאים את מסרתה שתכליתה שמירה על החוק.

ראו: ע"א 158/80 מנחם שלט נ' מנחם מרט, פ"ד (ל)793/793, ע"א 91/75 מאיר ורנה פרץ נ' אדמונד ועדני ביטון, פ"ד (ל)367/75.

יחד עם זאת מתייחסות הפסיקה והספרות לנושא העמידה על זכות ובציוע פסק דין בתום לב.

המסגרת החוקית הרלבנטית לעניינו היא שילוב הוראות סעיף 39 לחוק החוזים עם סעיף 61(ג) לחוק החוזים (חלק כללי) והתשלוב - 1973, המרחיב ומחיל את חובת תום הלב בביצוע כל פטילה משפטית אף אם אינה נבחנת תחוז ואף אם אינה חוב הנובע מחוזה, כאשר בית המשפט טבע נורמת ההתנהגות בין צדדים ולפיה אדם לא זאב ולא מלאך אדם לאדם.

ראו: בג"ץ 59/80 שירותי החבורה ציבוריים באר-שבע בע"מ נ' בית דין הארצי לעבודה בירושלים, פ"ד (ל)828/828.

בע"א (מחוזי ת"א) 1191/05 - אגוזי נעם נ' בנק דיסקונט סניף ראשי ת"א (פורסם באתר משפטי) עסק בית המשפט בסוגית השיהוי בנקיטת הליכי הוצאה לפועל וקבע כי על צד המחזיק בזכות כלפי רעהו מוטלת החוב לפעול למימוש זכות זו בתום לב, וכי חובת תום הלב אינה מצטמצמת, רק לשאלת נסיבות פתיחת תיק הוצאה לפועל או פירעונו אלא גם לניהול הליכי הוצאה לפועל.

על פי עקרון זה קבע בית המשפט כי זוכה בתיק הוצאה לפועל המבקש לקבל סעד בהליכי הוצאה לפועל אינו יכול "..." לישון על זכותו" זו, עד קץ כל הימים". תיק הוצאה לפועל אינו יכול לשמש "תוכנית חסכוני" אשר תמתין לזוכה פרק זמן ממושך ללא נקיטת הליכים תוך צבירת הפרשי הצמדה וריבית.

בנסיבות אלה ולאור גישת הפסיקה, סבורני כי לא ניתן להתעלם מהעובדה כי הזוכה לא נקט בהליכים במשך 4 שנים ומשכן מחזקת אי נקיטת ההליכים את טענת החייבת בנוגע להפסדה מחובו ומשחובו עצם קיומו של ההסכם השלישי וביצוע החלקי תוך תשלום החלק הארו על פיו לא ניתן לדרוש מהחייבת כעת לשלם את מלא החוב בניק הוצאה לפועל.

30. לאור כל הדברים האמורים לעיל, סבורני כי דרישת הו"כ מהחייבת לשלם כעת סכום העולה על 166,000 ש"ח, מבלי שפעל בדרך כלשהי על מנת להתייעל בחיובת ולאפשר לה לתקן את ההפרה כמחוייב על פי דיני החוזים ומבלי שנקט בהליכים כלשהם לנביית החוב בסך 4 שנים ללא כל טעם והסבר, אינה מידתית ואינה הולמת את חובת תום הלב המוטלת עליו.
31. אשר על כן, מסקנתי היא כי משהחייבת לא הוכיחה ששילמה את כל התשלומים על פי ההסכם השלישי ומשנותרת יתרה יחסית נמוכה לתשלום (8,500 ש"ח) מתוך ומשהחובות השתתה בנקיטת הליכים, מאידך, יש לתת לשיחוי ביטוי באופן שיזארכו המועדים לתשלום על ידי החייבת על פי ההסכם השלישי ומנגד יישאו התשלומים שהחייבת החסירה הפרשי הצמדה וריבית כדן עד ליום התשלום בפועל.
- מאחר וחמכתב של אבי הו"כ הינו מיום 12.12.06 יחושבו הפרשי הצמדה והריבית החל מיום 1.1.07.
32. טוכ הנוצאה אליה המסג, התייתר הצורך לבחון תשלומים הנטענים לגבי ההסכם הראשון וההסכם השני, שכן החייבת אינה נדרשת לשלם את מלוא החוב בתיק הנוצאה לפועל ועל כן אין צורך לבחון את דיוקו. מטעם זה איני מוצאת צורך אף לדון בטענת החייבת בדבר שלילת שכר טרחת עורך הדין.
- כמו כן, באשר לדרישת החייבת לחשב כספים ששולמו ביתר, הטענה לא הוכחה בדרך כלשהי ומשהגעתי למסקנה כי לחייבת נותרה יתרה לתשלום, הטענה נדחת.
33. סיכמו של דבר, על מנת שהחייבת תחשב כמופטרת מחובה בתיק הנוצאה לפועל, על החייבת לשלם בתוך 30 ימים מקבלת החלטתי, סך של 8,500 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום 1.1.07 ועד ליום התשלום בפועל.
- המוכירות ותחשב הסכום לתשלום ותעמיד חוב בתיק הנוצאה לפועל על סכום זה.
- מאחר והתגולות שני הצדדים לוקח במחדלים, איני עשה צו לתוצאות.
- יחד עם זאת ומבלי לפגוע באמור לעיל, היה והחייבת לא תשלם הסכום האמור במועד, תחוייב בהוצאת בסך 20,000 ש"ח, אשר יוספו לסכום החוב כפי שיוחשב על ידי המזכירות, והו"כ יחזיר רשאי לנקוט כנגד החייבת בהליכי הוצאה לפועל לנבייתו.

שרון היגדה

רשם/רשמת הנוצאה לפועל תל אביב